

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 maja 1957 r.

w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 105, poz. 1209) oraz w związku z § 2 ust. 4 uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urzędzenia trwałego (Monitor Polski Nr 105, poz. 1205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy samochodów ciężarowych, specjalnych, ciągników drogowych, przyczep (naczepek), autobusów, samochodów osobowych i motocykli, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „pojazdami”, które należą do państwowych jednostek organizacyjnych bezpośrednio gospodarujących pojazdami, a zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „jednostkami”.

§ 2. Zarządzenie nie dotyczy jednostek wojskowych i Milicji Obywatelskiej.

§ 3. 1. Pojazdami zbędnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są pojazdy posiadane ponad ilość zatwierdzonych etatów samochodowych lub na których eksploatację nie przewidziano kredytów w rocznym planie finansowym (budżecie) jednostki (pojazdy nadetatowe) oraz pojazdy, które ze względu na stan techniczny i warunki transportu kwalifikują się do wyeliminowania z eksploatacji w jednostce lub do kasacji.

2. Wyeliminowaniem pojazdu z eksploatacji w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest zaprzestanie eksploatacji tego pojazdu w jednostce z uwagi na warunki eksploatacji lub na stan techniczny pojazdu.

3. Kasacją w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest rozbiora pojazdu z przeznaczeniem jego części do zastosowa-

nia w innych pojazdach lub na złom, przy równoczesnym skreśleniu go z inwentarza i ewidencji pojazdów.

§ 4. 1. Uznanie pojazdu za zbędny i określenie jego stanu technicznego następuje przez komisję, w której skład wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — kierownik jednostki lub osoba przez niego upoważniona oraz jako członkowie:
- 2) przedstawiciel rady robotniczej, a w jednostkach, w których nie została utworzona rada robotnicza — przedstawiciel rady zakładowej (miejscowej),
- 3) rzeczoznawca techniki motorowej z Polskiego Związku Motorowego.

2. Komisja dokonuje oględzin technicznych pojazdu w celu określenia stopnia jego zużycia i sporządza w wyniku tych oględzin protokół uznania pojazdu za zbędny według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Koszty czynności wchodzącego w skład komisji rzeczoznawcy Polskiego Związku Motorowego pokrywa jednostka powołująca komisję.

§ 5. 1. Protokół uznania pojazdu za zbędny (§ 4 ust. 2) należy przesłać jednostce nadrzędnej.

2. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje rzeczoznawca wchodzący w skład komisji (§ 4 ust. 1 pkt 3), jeden zaś egzemplarz pozostaje w jednostce.

§ 6. 1. Jednostka nadrzędna po otrzymaniu protokołu uznania pojazdu za zbędny powinna w terminie jednomiesięcznym zlecić przekazanie pojazdu innej jednostce posiadającej wolne etaty samochodowe lub odczuwającej brak taboru do wykonania zadań wynikających z rocznego planu przewozowego.

2. W razie gdy jednostka nadrzędna w terminie określonym w ust. 1 nie wskaże nabywcy pojazdu lub gdy wskazany przez tę jednostkę nabywca odmówi przejęcia pojazdu, jednostka posiadająca zbędny pojazd powinna zgłosić go (załączając jeden egzemplarz protokołu uznania pojazdu za zbędny)

do dyspozycji wydziału komunikacji drogowej prezydium właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który w terminie jednomiesięcznym wskaże innego reflektanta spośród jednostek gospodarki uspołecznionej.

3. W razie nieotrzymania w terminie określonym w ust. 1 i 2 dyspozycji ze strony jednostki nadrzędnej lub wydziału komunikacji drogowej prezydium właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) — jednostka posiadająca zbędny pojazd nie wymieniony w załączniku nr 2 sprzedaje go w drodze przetargu z zachowaniem przepisu § 7 ust. 2, a pojazd wymieniony w załączniku nr 2 skasuje (§ 11), jeśli wniosek komisji kwalifikował pojazd do kasacji z przeznaczeniem do rozbiórki.

§ 7. 1. Przekazanie zbędного pojazdu na zlecenie jednostki nadrzędnej lub wydziału komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) (§ 6 ust. 1 i 2) odbywa się:

- 1) nieodpłatnie — pomiędzy jednostkami administracji państwowej tego samego resortu,
- 2) odpłatnie — według ceny szacunkowej ustalonej zgodnie z § 10 ust. 1 innym niż wymienione w pkt 1 jednostkom tego samego resortu lub jednostkom innych resortów.

2. Jednostki mogą sprzedawać we własnym zakresie bez przetargu, z zachowaniem jednak przepisów zawartych w §§ 5 i 6, zbędne samochody ciężarowe, ciągniki i przyczepy (naczepy) oraz samochody specjalne spółdzielniom pracy i spółdzielniom rolniczym odpłatnie po cenach szacunkowych (§ 10 ust. 1), a spółdzielniom pracy transportowym oprócz wyżej wymienionych pojazdów również autobusy.

§ 8. Uzyskane ze sprzedaży pojazdów środki finansowe, po potrąceniu kosztów sprzedaży, jednostki budżetowe odprowadzają na dochód budżetu Państwa, jednostki zaś na rozrachunku gospodarczym:

- 1) w 50% na finansowanie inwestycji limitowych,
- 2) w 50% na finansowanie inwestycji pozalimitowych.

§ 9. 1. Sprzedaż pojazdów zbędnych (§ 3 ust. 1), o ile nie zostaną przekazane lub sprzedane w trybie określonym w § 7, odbywa się w drodze przetargu publicznego, z tym że:

- 1) jeżeli chodzi o samochody osobowe i motocykle — przetarg jest nieograniczony,
- 2) jeżeli chodzi o samochody ciężarowe, autobusy, ciągniki drogowe, samochody specjalne i przyczepy (naczepy) — przetarg jest ograniczony.

2. Do przetargu nieograniczonego mogą stawać oprócz osób fizycznych również spółdzielnie, organizacje społeczne oraz przedsiębiorstwa nie uspołecznione, natomiast prawo udziału w przetargu ograniczonym posiadają spółdzielnie, organizacje społeczne, osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nie uspołecznione, które przedstawia:

- 1) zezwolenie na zarobkowy przewóz lub
- 2) zaświadczenie wydziału komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) stwierdzające, że zezwolenie na zarobkowy przewóz będzie im udzielone albo
- 3) zaświadczenie wydziału komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o uznaniu za konieczne używania przez nie pojazdu w związku z ich działalnością gospodarczą lub zawodową.

3. Przetarg w jednostce posiadającej zbędny pojazd przeprowadzają osoby wyznaczone przez kierownika jednostki.

4. Przetarg może być przeprowadzony również przez jednostkę nadrzędną, a także na jej zlecenie przez inną jednostkę. Może to być stosowane w przypadkach, gdy pierwszy przetarg z braku nabywców nie doszedł do skutku, a odbycie następnego przetargu w innej miejscowości może dać korzystne rezultaty.

5. Tryb i warunki sprzedaży pojazdów w drodze przetargu określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

6. Przystępujący do przetargu wyrażają pisemną zgodę na warunki przetargu zawarte w załączniku nr 3.

§ 10. 1. Za cenę szacunkową pojazdu przeznaczonego do przekazania, sprzedaży bez przetargu lub cenę wywołania pojazdu zbywanego w drodze przetargu należy przyjąć podstawową cenę detaliczną używanego pojazdu określoną przez Państwową Komisję Cen, pomniejszoną o kwotę odpowiadającą stopniowi zużycia pojazdu.

2. Niezależnie od stopnia zużycia pojazdu pomniejszenie jego podstawowej ceny detalicznej dla ustalenia ceny wywołania przy przetargach nie może wynosić więcej niż 75%.

§ 11. 1. Podstawą do kasacji pojazdu (§ 3 ust. 3) są protokoły 3 kolejnych przetargów stwierdzające, że na dany pojazd nie było nabywców.

2. W wyjątkowych przypadkach podstawą do kasacji pojazdu może być protokół uznania pojazdu za zbędny, orzekający, że pojazd nie nadaje się do użytkowania ani do naprawy (§ 6 ust. 3), a jednostka nadrzędna bądź wydział komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) nie wydały przewidzianych w § 6 dyspozycji.

3. O dokonanej kasacji jednostka wpisuje adnotacje w części E protokołu (załącznik nr 1).

§ 12. Tracą moc przepisy:

- 1) z dnia 16 stycznia 1951 r. w sprawie trybu przekazywania i sposobu wyceny nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-11, poz. 163 i z 1952 r. Nr A-25, poz. 319),
- 2) z dnia 20 lutego 1952 r. w sprawie sprzedaży pojazdów samochodowych pochodzących z akcji przekazywania remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-21, poz. 254),
- 3) z dnia 15 lutego 1954 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży przez Centralę Spółdzielni Transportu pojazdów samochodowych grupy II pochodzących z akcji upłynnienia remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 397),
- 4) z dnia 9 kwietnia 1956 r. w sprawie trybu dokonywania kasacji pojazdów samochodowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych oraz w sprawie ustalenia organów powołanych do kasacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 426),
- 5) z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie postępowania z nadetatowymi samochodami osobowymi (Monitor Polski Nr 106, poz. 1244),
- 6) z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie sprzedaży przez jednostki służbowe motocykli w ramach etatów samochodowych (Monitor Polski Nr A-47, poz. 533).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Rustecki

Pieczęć nagłówkowa państwowej jednostki organizacyjnej

Załączniki do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1957 r. (poz. 353).

Załącznik nr 1.

PROTOKÓŁ

uznania pojazdu za zbędny

sporządzony przez Komisję przy . . . . . (wymienić nazwę jednostki)
 powołaną zgodnie z § 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1957 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 56, poz. 353)

A. Dane dotyczące pojazdu.

Nr rejestracyjny	Nr fabryczny podwozia	Marka pojazdu	Typ/model	Rodzaj	Ładowność	Rok produkcji	Ciążar własny
Nr silnika	Silnik rodzaj	Typ-model	Ilość cylindrów	Moc KM	Pojemność	Paliwo	Stan licznika

B. Stan techniczny pojazdu.

- Na podstawie dokumentów stwierdzono:
  - ilość przebytych kilometrów od początku eksploatacji . . . . .
  - ilość przebytych kilometrów od ostatniej naprawy $\frac{\text{główniej}}{\text{średniej}}$ *) . . . . .
- Na podstawie dokonanych oględzin, jazdy próbnej, częściowej rozbiórki zespołów — mechanizmów itp. (wymienić których) . . . . . ustalono:

Nazwa zespołu	Braki (podzespołów, części, akcesoriów itp.)	Stan techniczny
1. Silnik		
2. Sprzęgło		
3. Skrzynka biegów		
4. Skrzynka rozdzielcza		
5. Wały napędowe		
6. Oś — most przedni		
7. Most tylny		
8. Most środkowy		

9. Rama		
10. Zawieszenie		
11. Koła i piasty		
12. Kierownica		
13. Hamulec		
14. Instalacje wyposażenia elektrycznego		
15. Wskaźniki		
16. Urządzenia specjalne		
17. Ogumienie		
18. Nadwozie		

Ogólny stan utrzymania i kompletności pojazdu . . . . .
 Stopień zużycia pojazdu wynosi . . . . . % (słownie: . . . . . %/o)
 Uwagi dotyczące dokumentacji eksploatacyjno-technicznej:
 . . . . .
 . . . . .

C. Wnioski Komisji.

Na podstawie całokształtu materiału oraz przedstawionych dokumentów:
 . . . . .
 . . . . .

Komisja stawia wniosek:

1. Pojazd uznaje się za nadetatowy.*)
  2. Pojazd kwalifikuje się do wyeliminowania z eksploatacji.*)
  3. Pojazd kwalifikuje się do skasowania z przeznaczeniem do rozbiórki na części — na złom.*)
- Protokół sporządzono w 3 jednobrzmiących egzemplarzach.

Podpisy członków Komisji:

Lp.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	P o d p i s
1			
2			
3			

*) Niepotrzebne skreślić.

D.
Pieczęć nagłówkowa.

DECYZJA

w sprawie przekazania, sprzedaży lub skasowania pojazdu . . . . .

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

.....
(podpis)

E.
Pieczęć nagłówkowa
państwowej jednostki
organizacyjnej.

Pojazd skreślono z inwentarza . . . . .

(podać pozycję księgi inwentarzowej i datę)

Dowód i znaki rejestracyjne zwrócono do . . . . .

Główny księgowy

Kierownik jednostki

.....
(podpis)

.....
(podpis)

Załącznik nr 2.

WYKAZ

pojazdów samochodowych nie podlegających sprzedaży w drodze przetargu.

1. Samochody osobowe:

a) marki FSO M-20 „Warszawa”,

b) importowane, rejestrowane od 1 stycznia 1954 r., o pojemności skokowej silnika powyżej 1000 m³, o ile ich przebieg nie przekroczył 150.000 km.

2. Motocykle, których okres eksploatacji nie przekroczył dwóch lat.

3. Samochody ciężarowe:

Lp.	Marka	Typ (model)	Ładowność ton	Uwagi
1	FSC	51 „Lublin”	2,5	
2	Star	20	4,0	
3	Star	W-14	3,5	wywrotka
4	Star	C-60	5,5	ciągnik siodłowy
5	Gaz	51	2,5	
6	Jaz i Maz	200	7,0	
7	Maz	205	5,0	wywrotka
8	ZIS	150	4,0	
9	ZIS	585	3,5	wywrotka
10	IFA-Horch	H3A	3,0	
11	Skoda	706 R	7,0	
12	Skoda	706 RM	6,5	
13	Tatra	111	10,0	
14	Fiat	626 NL	4,0	
15	Fiat	680 N	7,7	
16	Renault	R-2060	1,0	
17	Renault	R-2161	2,5	

oraz wszystkie nie wymienione wyżej samochody importowane, rejestrowane od 1 stycznia 1954 r.

4. Autobusy:

Lp.	Marka	Typ (model)	Uwagi
1	Star	50, 51, 52	
2	Skoda	706 RO	
3	Chausson	wszystkie typy	
4	Fiat	666 RN	
5	Leyland	—	
6	Mavag	TR 5, M5	

oraz wszystkie nie wymienione wyżej autobusy importowane, rejestrowane od 1 stycznia 1952 r.

5. Samochody specjalne (cysterny, chłodnie, dźwigi, sanitarne itp.).

6. Przyczepy (naczepy):

1) naczepa ciężarowa D60/N61 (5,5 tonn) do ciągnika Star C-60,

2) przyczepa ciężarowa Viberti do samochodu Fiat,

3) wszelkie inne przyczepy o ładowności 40 tonn i większej.

Załącznik nr 3.

TRYB I WARUNKI

sprzedaży pojazdów samochodowych w drodze przetargu publicznego.

§ 1. I. O przetargu należy dokonać obwieszczenia w miejscowym piśmie codziennym lub w jednym z pism codziennych najbardziej poczytnych oraz na widocznym miejscu w siedzibie jednostki sprzedającej pojazd samochodowy

co najmniej na 14 dni przed terminem przetargu. Należy również powiadomić o przetargu pisemnie wydział komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. W obwieszczeniu należy podać:

- 1) czas i miejsce przetargu,
- 2) marki i typy sprzedawanych pojazdów samochodowych oraz ich ceny wywołania,
- 3) wysokość wadium,
- 4) czas i miejsce, gdzie można dokonać oględzin pojazdów.

§ 2. 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć najpóźniej w przeddzień przetargu jednostce ogłaszającej przetarg wadium w wysokości przez nią oznaczonej (§ 1 ust. 2 pkt 3); wadium nie może być niższe niż 10% ceny wywołania.

2. W przetargu mogą brać udział tylko osoby, które złożyły wadium.

3. Przetarg odbywa się ustnie.

4. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny.

5. Ceną wywołania sprzedawanego pojazdu samochodowego jest cena ustalona w sposób określony w § 10 zarządzenia.

6. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik zaoferował cenę wyższą.

7. Własność pojazdu samochodowego przyznaje się temu, kto zaoferował cenę najwyższą, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaoferował.

8. Z przebiegu przetargu spisuje się protokół, do którego należy załączyć wycinki z prasy z ogłoszeniami o przetargu oraz odpis pisma powiadamiającego o przetargu wydział ko-

munikacji drogowej prezydium wojewódzkiej tady narodowej (tady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. 1. Nabywca obowiązany jest niezwłocznie uiszczyć cenę nabycia i odebrać pojazd samochodowy; nabywcy wydaje się dowód sprzedaży pojazdu.

2. Nabywca nie może domagać się unieważnienia nabycia ani żądać zmniejszenia ceny.

3. Nabywca, który odmówi uiszczenia ceny nabycia, traci złożone wadium oraz prawo uczestniczenia w przetargu, który zostanie wznowiony od ceny wywołania.

4. Uczestnikom, którzy nie nabyli pojazdów samochodowych, zwraca się wadium.

§ 4. 1. Jeżeli pojazd samochodowy nie zostanie sprzedany w pierwszym przetargu, należy ogłosić przetarg ponownie.

2. W razie niedojścia przetargu do skutku drugi i trzeci przetarg mogą być ogłoszone co najmniej po upływie 14 dni od daty poprzedniego przetargu.

3. Cena wywołania w drugim przetargu będzie niższa o 40%, w trzecim zaś o 75% od ceny wywołania w pierwszym przetargu.

§ 5. 1. Przetarg uważa się za niedoszły do skutku, jeżeli w nim nie weźmie udziału przynajmniej dwóch uczestników lub jeżeli żaden z uczestniczących nie zaoferuje ceny wyższej od ceny wywołania.

2. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu o przetargu.